

dr hab. inż. Krzysztof Leja, prof. PG

Sopot, 25 maja 2025 r.

kleja@pg.edu.pl

Recenzja

dorobku naukowego Pani dr Igi Lehman z Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej w związku z postępowaniem habilitacyjnym w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

1. Podstawa prawna i przedmiot recenzji

Podstawą prawną recenzji jest art. 219 ust. 41 pkt 1 i 2 ustawy z 20 lica 2018 r. „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce stopniach i tytule naukowym”, zwany dalej Ustawą (Dz. U. 2024 poz. 1571) stanowiący o warunkach koniecznych, wymaganych od osoby ubiegającej się o nadanie tego stopnia naukowego doktora habilitowanego, a także uchwała Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Zarządzaniu i Jakości Akademii WSB nr 26/2024/2025 z dnia 11 marca 2025 r. w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Idze Lehman w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości oraz pismo Pani prof. Katarzyny Szczepańskiej-Woszczyń, prorektorki Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej z 17 marca 2025 r informujące mnie o powołaniu do przedmiotowej komisji habilitacyjnej jako recenzenta.

Zadaniem recenzenta, zgodnie z art. 219 przedmiotowej ustawy jest ustalenie, czy Kandydatka *posiada*:

1). stopień doktora; 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej: a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub c)1 zrealizowane oryginalne osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub

artystyczne; 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

2. Informacje wstępne o Habilitantce.

Pani dr Iga Maria Lehman w 1994 roku ukończyła kierunek filologia angielska w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Łódzkiego, a w 2014 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa w Instytucie Filologii Angielskiej Społecznej Akademii Nauk w Warszawie. W latach 1996-2006 była zatrudniona w Uniwersytecie Społeczno-Humanistycznym SWPS w Warszawie jako lektorka języka angielskiego, w latach 2007-2020 była zatrudniona jako wykładowczyni kolejno w University of Southern Maine (USA), University of North Texas (USA), Uczelni Vistula w Warszawie, Uniwersytecie SWPS w Warszawie oraz Clark University oddział w Warszawie. W latach 2012-2024 była również zatrudniona w Społecznej Akademii Nauk w Warszawie jak adiunkt, kierując jedną z katedr. Od 2024 roku jest adiunktem w Akademii WSB w Dąbrowie Górniczej.

3. Recenzja publikacji naukowych przedstawionych jako osiągnięcia naukowe, o których mowa w Art. 219 ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy

Na osiągnięcia Habilitantki przedstawione do oceny składają się:

- 1) Monografia naukowa: Iga Maria Lehman. *Charismatic Leadership in Organizations: A Critique of Texts* (1st ed.), ss. 129, Wydawnictwo Routledge, New York and London 2024, <https://doi.org/10.4324/9781032625010> oraz
- 2) Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych
 - Lehman, I. M., Tienari, J., Hyland, K., & Alejandro, A. (2024). Forum: The case for reflexive writing practices in management communication and organization studies. *Management Communication Quarterly*, 38(3), 698-729. <https://doi.org/10.1177/08933189241227943>
 - Lehman, I. M., & Tienari, J. (2024). What do you mean? Linguistic sensitivity and relational reflexivity in scholarly writing. *Organization*, 0(0). <https://doi.org/10.1177/13505084241233956>
 - Lehman, I. M., & Sułkowski, Ł. (2023). Reader perceptions of authorial voice in top-tier management journals: The case of doctoral students of management from Eastern Europe. *Journal of Management Education*, 47(4), 349–387. <https://doi.org/10.1177/10525629231170619>
 - Lehman, I. M. (2022). Exploring identity positionings in scholarly texts on management. *International Journal of Contemporary Management*, 58(2), 1-8. <https://doi.org/10.2478/ijcm-2021-0007>

Ad (1). Ocena monografii habilitacyjnej

Tytuł monografii habilitacyjnej pt. *Charismatic leadership in organizations. A Critique of Texts* świadczy o zainteresowaniach badawczych Habilitantki przywództwem dyskursywnym, co wymaga szerokiej wiedzy, wpisującej się nie tylko w dyscyplinę nauki o zarządzaniu i jakości, lecz również inne dyscypliny w ramach dziedzin nauk społecznych i humanistycznych takie jak: psychologia, socjologia, nauki o komunikacji publicznej i mediach, filozofia czy językoznawstwo. To w moim przekonaniu zaleta monografii, gdyż prace na tzw. pograniczu, z najsilniejszym akcentem w kierunkowej dyscyplinie są najciekawsze. A z drugiej strony wymaga od Autorki umiejętności łączenia różnych perspektyw badawczych. Habilitantka słusznie osadza monografię w nurcie społeczno-konstruktywistycznym, koncentrując na dyskursywnej budowie znaczeń. Monografia wpisuje się tym samym w nurt krytyczny nauk o zarządzaniu, którego twórcami byli Hugh Willmott oraz Mats Alvesson.

Autorka słusznie zauważa, że przywództwo ma charakter interdyscyplinarny, natomiast przywództwo charyzmatyczne koncentruje się na relacjach pomiędzy charyzmatycznym liderem a jego odbiorcami. Zaproponowane przez Autorkę monografii podejście do charyzmy lidera z perspektywy dyskursywnej jest nowatorskie, co jest istotną wartością publikacji.

Jako cel monografii Autorka postawiła sobie „stworzenie modelu charyzmatycznej obecności autora-lidera w dyskursie pisemnym”. Tak sformułowany cel uważam za ambitny, gdyż jego osiągnięcie wiąże się z próbą wypełnienia luki badawczej w dyskusji nad przywództwem dyskursywnym, zarówno w warstwie teoretycznej jak i w praktyce. Stwierdzenie Autorki, że proces tworzenia i rozpowszechniania wiedzy jest zjawiskiem społecznym, gdyż wpływa na postawy czytelników jest istotne z punktu widzenia popularyzacji wiedzy jest bardzo istotne dla toku rozumowania w monografii.

Autorka podkreśla, że język jest bardzo istotnym narzędziem w rękach przywódcy, gdyż kształtuje rzeczywistość społeczną i buduje relacje pomiędzy liderem i jest współpracownikami. Odpowiedni sposób argumentacji podejmowanych decyzji przez przywódcę zadecyduje bowiem o ich sukcesie lub porażce. Autorka, powołując się na bogate piśmiennictwo światowe puentuje to stwierdzając, że kompetencja językowa jest kompetencją społeczną. Trudno byłoby się z tym nie zgodzić.

Rozdział pierwszy monografii poświęcony przywództwu i językowi dyskursu stanowi solidny fundament teoretyczny, co wynika ze starannej analizy bogatego piśmiennictwa naukowego w literaturze światowej. Autorka słusznie zauważa, że podstawowym kanałem udostępnienia wiedzy dyscyplinarnej jest słowo pisane. Ciekawe są rozważania Habilitantki o społecznościach (plemionach) dyskursywnych nie tylko dlatego, że przytacza głos wielu uczonych, lecz co ważniejsze odnosi się do nich. Głębokie są roz-

ważania Habilitantki o tym, w jaki sposób autorzy, tworząc tekst wyobrażają sobie jego odbiór przez czytelników. Trafne jest nawiązanie do obrazu dyskursu, w którym ważny jest tekst, a także spodziewana i rzeczywista interakcja oraz kontekst. Interesujące jest też podkreślenie znaczenia/nadużywania tzw. dużych kwantyfikatorów i określeń wartościujących, wzmacniających przekaz emocjonalnie. Autorka dostrzega nieuzasadnione pozycjonowanie badaczy w ocenach instytucji grantowych na podstawie wskaźników bibliometrycznych. Habilitantka podkreśla, że przywództwo jest procesem dyskursywnym a umiejętność dostrzeżenia meandrów dyskursu zadecyduje o sukcesie przewodcy, który zwykle komunikując zmianę napotyka na naturalny opór pracowników. Wyjątkowo wartościowe są rozważenia Autorki monografii na podstawie piśmiennictwa nad przywództwem jako pozycją, osobą, wynikiem i procesem. W wyniku tych rozważań Habilitantka dostrzega brak badań nad tym w jaki sposób charyzma jest realizowana w piśmie. Autorka nawiązuje tu do psychologii przywództwa, poszukując wpływu cech pisarzy ułatwiających skuteczną komunikację z czytelnikami dzięki wykorzystaniu umiejętności retorycznych. Tworzenie tekstu naukowego Habilitantka traktuje jako akt przywództwa, szczególnie w naukach organizacji i zarządzania, w których autorzy sięgają do środków retorycznych odwołujących do emocji czytelników. Autorka, analizując piśmiennictwo światowe dostrzega analogię pomiędzy przywództwem a tworzeniem tekstów naukowych. Dostrzeżenie tej analogii wymaga wiedzy z wielu dyscyplin nauki. Analogia ta nie wydaje się oczywista, jednak autorka szczegółowo to argumentuje.

Rozdział drugi poświęcony jest konstruowaniu i rozpowszechnieniu tekstów naukowych w obszarze organizacji i zarządzania. Z uwagi na to, że organizacja i zarządzanie wpisują się w zagadnienia z dziedziny nauk społecznych, Autorka monografii zwraca uwagę na „refleksyjność relacyjną” i „wrażliwość językową”. Zestawienie podejścia pozytywistycznego i interpretatywistycznego do opisu zjawisk społecznych, przeanalizowane jest na podstawie bogatego piśmiennictwa co pozwala Autorce płynnie przejść do odniesień na temat kultury wydawniczej w środowisku akademickim (*publish or perish*). Autorka, na podstawie piśmiennictwa szczegółowo analizuje takie cechy pisarstwa naukowego jak: unikalność, refleksyjność relacyjna oraz wrażliwość językowa. Stanowi to podstawę rozważań o charyzmie w pisarstwie naukowym w naukach o zarządzaniu, czemu poświęcony jest rozdział trzeci monografii. Na szczególne podkreślenie zasługuje prezentacja fenomenologicznej koncepcji tożsamości autora tekstu, o czym pisze w jednej z wcześniejszych publikacji. Ciekawe jest też akcentowanie konieczności dostosowania się autorów do wymogów retorycznych czasopism naukowych, co jest istotną trudnością dla autorów z różnych kręgów kulturowych. Dlatego Autorka postuluje rozwój różnych form eseistycznych przekazu tekstu naukowego i różnicowanie postaci językowych tego przekazu, uwzględniające wrażliwość językową.

W rozdziale trzecim Habilitantka wyjaśnia pojęcie charyzmy oraz odpowiada na pytanie: jakie czynniki pisarstwa naukowego stanowią o charyzmie autora oraz co oznacza przywództwo w pisarstwie dyskursywnym. Autorka ukazuje pojęcie charyzmy jako przedmiotu zainteresowań naukowych w ujęciu historycznym – od starożytnej Grecji do czasów współczesnych. Warte podkreślenia jest znacząca i starannie dobrana liczba odniesień do światowej literatury.

Analiza kulturowych poglądów na charyzmatyczne przywództwo świadczy o głębokim zrozumieniu przez Autorkę jego złożoności oraz istoty. Rozważania o przywództwie dyskursywnym w pisarstwie naukowym wyjaśniają w jaki sposób w języku naukowym splatają się elementy psychologiczne, społeczne i kulturowe autora tekstu. W ten sposób tworzy się zintegrowane podejście do przywództwa, łączące dyskurs z psychologią przywództwa. W pisarstwie naukowym, autorzy konstruując tekst wykazują wiarygodność, autentyczność, autorytet i wrażliwość. Za bardzo wartościowe zestawienie uznają pozycjonowanie tekstowe tożsamości pisarza ukazane w tabeli 3.1, gdyż ma bliski związek z budowaniem jego charyzmy. Na wyróżnienie zasługuje także zaproponowanie holistycznego ujęcia charyzmatycznej tożsamości autora.

W rozdziale czwartym Habilitantka odnosi się wprost do tematyki określonej w tytule monografii, przedstawiając w jaki sposób w dyskursie naukowym budowana jest charyzma twórców. Styl dyskursu naukowego zależy od reprezentowanej dyscypliny. Szczególnie ważne jest unikanie emocji w pisarstwie naukowym. Autorka proponuje przyjęcie charyzmatycznego stylu pisarskiego, który charakteryzuje się z jednej strony wiarygodnością merytoryczną autorów, a z drugiej wrażliwością na oczekiwania i reakcje czytelników. Autorzy tekstów naukowych starają się wprowadzić czytelnika w swój tok rozumowania. Mając to na uwadze Autorka formułuje dwa cele: „(1) zaproponować konkretne zasoby retoryczne, które mogą realizować charyzmę przywódcy w tekście oraz (2) poszerzyć zakres i skupienie badań nad przywództwem, aby uwzględnić rozważania na temat charyzmy przywódcy w dyskursie pisemnym”. W dalszej części rozdziału Autorka omawia bogaty przegląd literatury dotyczącej cech języka, które przyczyniają się do budowania charyzmy. Są nimi głos, pistis (niezawodność), metadyskurs, metafory i osobiste relacje. Habilitantka wyjaśnia w jaki sposób autor dyskursu językowego reprezentuje siebie poprzez tekst (głos). Wyjaśnia, że pistis oznacza komunikację angażującą czytelnika przez co narracja staje się bardziej atrakcyjna, a tym samym komunikacja jest bardziej charyzmatyczna. Autorski model charyzmy autora-lidera w dyskursie pisemnym (tab. 4.2) pokazuje w jaki sposób środki retoryczne, cechy ujawniające charyzmę, oraz retoryczne taktyki pozwalają osiągnąć tożsamość charyzmatyczną. Informacje zawarte w tej tabeli mają wyjątkową wartość poznawczą. W konkluzji rozdziału Autorka podkreśla konieczność zrównoważenia narracji, aby zachować perswazyjność przekazu. Habilitantka twierdzi, że me-

tadyskurs jest przydatny w celu doskonalenie retoryki menedżerskiej. Metafory i opowieści są narzędziem pozwalającym na angażowanie czytelnika i ułatwiają mu lepsze zrozumienie intencji twórcy.

Rozdział piąty to obraz wyników badania w jaki sposób 130 osobowa grupa studentów i pracowników naukowych doświadczonych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości identyfikuje przekaz publikacji naukowych w czołowych czasopismach naukowych z obszaru zarządzania i organizacji ze szczególnym uwzględnieniem jego charyzmatycznych akcentów. Autorka monografii formułuje 2 pytania badawcze: „Jakie zmienne wpływają na percepcję głosu wśród uczestników badania i jakie są możliwe różnice w ich percepcji?” Dążąc do znalezienia odpowiedzi na te pytania badawcze, Habilitantka konstruuje zestawy relacji odzwierciedlających najważniejsze aspekty przywództwa dyskursywnego w tekstach naukowych. Korzystając z narzędzia jakim jest Statistica identyfikuje statystycznie istotne zależności pomiędzy 22 parami zmiennych opisanych w monografii. Opis badań statystycznych jest bardzo szczegółowy. Na podstawie wyników testów Autorka zidentyfikowała statystycznie istotne relacje pomiędzy zmiennymi, które wpływają na percepcję głosu i dotyczą następujących kwestii:

- percepcji różnic stylistycznych w tekstach anglojęzycznych w dyscyplinie reprezentowanej przez uczestników badania,
- elementów stylistycznych tekstów naukowych, które uczestnicy badania uważają za ważne,
- doceniania stosowania języka technicznego (żargonu naukowego),
- skuteczności dygresji (wstawek tematycznych),
- wykorzystania metafor i relacji osobistych,
- zastosowania technik retorycznych,
- najbardziej satysfakcjonujących doświadczeń czytelnika.

Ogólnym wnioskiem z przeprowadzonych badań jest stwierdzenie, że w poszczególnych kwestiach percepcja różniła się u grup badawczych studentów, doktorantów i doświadczonych pracowników nauki.

Wartością dodaną monografii jest zaproponowanie przyszłych kierunków badań oraz dostrzeżenie ograniczeń badawczych.

Podsumowując ocenę monografii stwierdzam, że stanowi ona istotny wkład do nauk o zarządzaniu i jakości, gdyż Autorka opracowała model charyzmy autora-lidera w dyskursie pisemnym, rozszerzając tym samym teorię przywództwa na obszar dyskursu naukowego. Autorka przekonująco uzasadnia, że proces tworzenia tekstów naukowych stanowi akt przywództwa, gdyż dialog pomiędzy autorami tekstów naukowych a ich czytelnikami pozwala na wspólne konstruowanie znaczeń w interakcjach społecznych. Zgodnie ze sformułowanymi celami Autorka identyfikuje środki retoryczne decydujące o charyzmie tek-

stu oraz poszerza pojęcie przywództwa o charyzmę autora, którą wyraża w dyskursie pisemnym. Monografia jest oparta na bogatych, systematycznych studiach literaturowych w zakresie piśmiennictwa światowego, co pozwoliło Autorce stworzyć solidny fundament do badań, opisanych w rozdziale piątym monografii. Cenne jest, że monografia jest interdyscyplinarna, a jednocześnie mieści się w szeroko rozumianej dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Monografia wpisuje się w nurt humanistyczny nauk o zarządzaniu i jakości (*Critical Management Studies*).

Ad (2). Ocena cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych powiązanych tematycznie

Habilitationka przedstawiła cykl 4 artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym, które wymieniam we wcześniejsze części recenzji. Wpisują się one w opracowania takich uczonych jak Karl Weick i Henry Mintzberg czy Linda Smircich. W artykułach Autorka wykazuje 'siłę' przekazu w dyskursie pisemnym jako, jak pisze 'fundament relacji przywódczych'. Pytanie postawione w pierwszym, współautorskim artykule: „dla kogo piszę” jest z pozoru banalne, ale wnikając w jego istotę dostrzegamy jego głębokie znaczenie. Habilitationka podkreśla wagę tego pytania w naukach o zarządzaniu i organizacji. Dyskursywne podejście do przywództwa nie jest należycie rozpowszechnione w literaturze p[ro] o tym, tym bardziej cenne jest podjęcie się tej problematyki przez Habilitationkę. W kolejnym artykule Habilitationka wraz ze współautorką (J. Tienari) dotyka problemu, z którym stykają się naukowcy z krajów, w których język angielski nie jest językiem urzędowym. Prowadzi to do utrwalania nierówności i marginalizacji tych badaczy. Autorki postulują większe akcentowanie wrażliwości językowej, aby minimalizować skutki wykluczenia. Wartością opracowania jest wzbogacenie koncepcji *relationally reflexive writing* (relacyjnie refleksyjnego pisarstwa). Autorki interpretują przywództwo dyskursywne jako przejaw relacji władzy. W trzecim artykule Habilitationka wraz z Ł. Sukowskim opisuje narzędzie oceniające jakość przywództwa dyskursywnego i stawianie autora jako lidera zarządzającego relacjami z czytelnikiem. Narzędzie to wykorzystano w omawianej wcześniej monografii habilitacyjnej. Ciekawą i jednocześnie kontrowersyjną uwagą jest stwierdzenie Habilitationki, że doskonaleniu komunikacji i poszukiwaniu zastosowania badań powinno towarzyszyć ograniczenie rygorystyczności teoretycznej. W ostatnim, autorskim artykule z cyklu Habilitationka wyjaśnia jak doskonalić komunikację akademicką w naukach o zarządzaniu i jakości i proponuje model tożsamości autora tekstu naukowego. Rozważania te wpisują się w krytyczny nurt zarządzania, akcentując doskonalenie dyskursu naukowego z wykorzystaniem środków retorycznych.

Po zapoznaniu się z treścią artykułów, składających się na cykl przedłożony do oceny stwierdzam, że są one powiązane tematycznie, gdyż wpisują się w tematykę przywództwa dyskursywnego w ramach paradygmatu interpretatywno – symbolicznego oraz krytycznego.

4. Informacja o danych naukometrycznych Kandydatki

W autoreferacie brakuje danych dotyczących cytowań przez IF/Cite Score, odnoszących się do bazy Scopus lub/WoS. L. cytowań wg Google Scholar= 105, h=2, co należy uznać za wynik daleki od oczekiwań w przypadku dorobku przedkładanego do oceny w postępowaniu habilitacyjnym. Można to wyjaśnić faktem, iż propozycje Habilitantki są nowatorskie.

5. Informacja o liczbie publikacji naukowych

Od czasu uzyskania stopnia doktora Habilitantka opublikowała 3 monografie naukowe, 12 rozdziałów w monografiach, których była autorką (8) lub współautorską (4), 26 artykułów w czasopismach naukowych, w tym 7 autorskich i 19 współautorskich. Pod względem ilościowym nie mam tu zastrzeżeń.

6. Informacja o najważniejszych czasopismach, w ramach których Kandydatka publikowała swoje prace naukowe

Wśród czasopism, w których Kandydatka publikowała wyniki swoich badań na szczególną uwagę zasługują: *Organization* (IF=4,6), *Management Communication Quarterly* (IF=2,6), *Iberica* (Citescore=2,0), *International Review of Pragmatics* (SJRI=0,169), *Innovations in Education and Teaching International* (IF=1,9). Czasopisma polskojęzyczne uzupełniają tę listę.

7. Istotna aktywność naukowa albo artystyczną realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Habilitantka niemal czterdziestokrotnie występowała na konferencjach krajowych i międzynarodowych (m.in. w Azerbejdżanie, Turcji, Francji, USA, Hiszpanii, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Wielkiej Brytanii) z wykładami plenarnymi oraz doniesieniami konferencyjnymi. Habilitantka jest członkinią kilku naukowych organizacji międzynarodowych. Na szczególne wyróżnienie zasługuje członkostwo w *Academy of Management*. Kandydatka uczestniczyła przed uzyskaniem stopnia doktora w stażach zagranicznych w University of Southern Maine (2007-2008) oraz University of North Texas (2008-2010). Obecnie współpracuje z komitetami redakcyjnymi dwóch czasopism o zasięgu międzynarodowym – jako redaktorka naczelna *Discourses on Culture* oraz członkini redakcji *Journal of Intercultural Management*. Do współpracy międzynarodowej można też zaliczyć recenzowanie tekstów naukowych do czasopism krajowych i międzynarodowych, a także encyklopedii opublikowanych przez znane wydawnictwa. Recenzowała też monografię wydaną przez Routledge. W latach 2021–2024 uczestniczyła w kilku projektach

realizowanych w ramach programu Erasmus+. Pewną słabością tego punktu recenzji jest brak staży naukowych krajowych lub zagranicznych po uzyskaniu stopnia doktora, jednak w moim przekonaniu inne aktywności, o których wspominam to rekompensują.

8. Konkluzja

Potwierdzam, że monografia Autorska pt. *Charismatic leadership in organizations. A Critique of Texts* oraz cykl 4 artykułów powiązanych tematycznie częściowo wypełniają lukę badawczą w obszarze teorii i praktyki przywództwa dyskursywnego, koncentrując się na koncepcji charyzmy w dyskursywnej konstrukcji znaczenia komunikacji pisemnej. Autorka wyjaśnia w jaki sposób autorzy testu mogą zaangażować czytelników oraz wpłynąć na ich relacje interpersonalne. Monografia z pewnością jest nietuzinkowa, a jej Autorka wykazuje się ponadstandardową erudycją. Bogactwo języka, którego używa Autorka do przeprowadzenia wywodu jest imponujące. Autorka udowadnia, że przywództwo jest formą komunikacji społecznej. Monografia jest dziełem interdyscyplinarnym, co jak wspomniałem wcześniej jest zaletą, jednak problematykę charyzmatycznego przywództwa z pewnością można ulokować w dziedzinie nauk społecznych i dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Podsumowując recenzję i kierując się zapisami Art. 219 Ustawy o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 r. stwierdzam, że Pani Iga Lehman:

1. Uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa w Społecznej Akademii Nauk w Łodzi, tym samym spełnia warunek 1 z Art. 219 przedmiotowej Ustawy.
2. Posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości. Dotyczy to zarówno monografii jak i powiązanego cyklu publikacji naukowych, tym samym spełnia warunek 2 przedmiotowej Ustawy.
3. Wykazała się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, tym samym spełnia warunek 3 przedmiotowej Ustawy.

Z Art. 219 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 20 lipca 2018 r. ze zmianami wynika, że stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która spełnia łącznie trzy warunki, o których mowa wyżej. Ich spełnienie pozwala mi poprzeć wniosek o nadanie Pani dr Idze Lehman stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.